

než přiměřených cen, jsouc k tomu nutkáno poklesem nabídky a obavou, že nabídka klesne ještě více. Že jest jedním z následků světové války i stav hospodářského života, který má rozsudek na zřeteli, není v rozsudku vysloveno. Než nehledíc k tomu, jde sice i ve stavu hospodářské stagnace a deprese (šířící se nezaměstnanosti) o poruchu souhry mezi nabídkou a poptávkou, avšak porucha ta má svůj vznik a svou původní příčinu ve změnách nastávších na straně poptávky, v tom, že poptávka, snad i sama potřeba nezvýšila se v náležitém poměru ke zvýšené výrobě (tu- i cizozemské) a nabídce, jež jsou pak poklesem odbytu nuceny k omezení další výroby a k propouštění dělníků, což zase sníží možnost odbytu, a zračí se v tom, že při chabější poptávce sesiluje nabídka, jsouc v důsledku toho více než za doby normálního hospodářského života ochotna snížit ceny na míru nezbytných nákladů a zisků. Jsou-li tudíž pro stav hospodářského života, jaký má na zřeteli pojem předražování, příznačnými zdrženlivost nabídky (výroby a obchodu) a tendence na vzestup cen, vyznačuje se stav hospodářské stagnace a deprese zdrženlivostí poptávky (spotřebitelstva a při delším trvání deprese i obchodu), a tendencí na pokles cen. Opírá-li pak rozsudek odvolacího soudu kladný výrok o vině obžalovaného v dotčeném směru poukazem na stav hospodářské stagnace a deprese s rostoucím počtem nezaměstnaných, používá zákona nesprávně v příčině pojmu mimořádných, válkou vyvolaných poměrů.

Čís. 4170.

Rozsudek nejvyššího soudu a v něm projevené názory o různé podstatě dvojí činnosti obžalovaného jsou pro soud první stolice pro jakékoli další řízení závaznými; tento soud nesmí položit novému rozhodování za základ odchylný názor, že obojí činnost obžalovaného jest účelově jediným aktem.

Zmatek čís. 9 b) § 281 tr. ř., uznal-li soud obžalovaného vinným, ač bylo stíhací právo veřejného obžalobce vyloučeno předpisem § 263 odst. 2 tr. ř., an si při prvním projednávání a před prvním rozsudkem podle předpisů onoho § nezajistil možnost stíhati obžalovaného pro činnost odchylnou od původně zažalovaného skutku, ač mu byla již tehdy známa.

(Rozh. ze dne 19. května 1931, Zm I 603/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 27. května 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle § 3 zákona o maření exekuce ze dne 25. května 1883, čís. 78 ř. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a obžalovaného podle § 259 čís. 3 tr. ř. zprostil z obžaloby pro onen přestupek, jehož se prý dopustil tím, že v roce 1926 v P. zabavené věci zaznamenané ve zájemním protokole exekučního soudu v Praze pod pol. čís. 1 (tvrdý

psací stůl), čís. 28 (dva dřevěné sudy), čís. 32 (decimálku) odstranil, takže s nimi úřad nemohl nakládati.

D ů v o d y:

Nejvyšší soud uznal ve svém rozsudku ze dne 30. října 1929, č. j. Zm I 46/29, že obžaloba státního zastupitelství o zažalovaném činu, za který považoval jen podepsání plné moci a podání vylučovací žaloby, byla soudem první stolice vyřízena tím, ve v činu tom nebyl shledán ani přečin podle § 1 zák. o maření exekuce, ani jiný trestný čin. Vyslovil dále, že skutečné odevzdání některých zabavených věcí Josefu D-ovi, pro něž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 3 cit. zák., bylo činem svojí podstatou od zažalovaného zcela odlišným, a poněvadž na obžaloba ani původně nezněla, ani za líčení nebyla rozšířena nebo pozměněna, zrušil odsuzující rozsudek pro zmatečnost podle § 281 čís. 8 tr. ř. Tento rozsudek a v něm projevené právní názory o různé podstatě obojí činnosti obžalovaného byly podle § 293, 2. odst. tr. ř. pro soud první stolice pro jakékoli další řízení závazné, a nesměl tento soud položití svému novému rozhodování za základ odchylný názor, že obojí činnost obžalovaného jest účelově jediným aktem, za jaký ji v nyní napačeném rozsudku označil. Pro nové řízení nebylo vůbec podkladu, neboť zjištěním nejvyššího soudu, že původní obžaloba byla vyřízena a zrušením rozsudku o nezažalovaném činu, o němž nejvyšší soud nové řízení ve smyslu předpisů §§ 288 a 293 tr. ř. naříditi nemohl, ani nenařídil, byla trestní věc o původní obžalobě státního zastupitelství ukončena, a nebylo proto ani v zákoně ani v rozhodnutí nejvyššího soudu podkladu k tomu, by po dojití spisů soudu první stolice bylo nařízeno hlavní přelíčení; nebyloť předmětu (obžaloby), o němž by při hlavním přelíčení mohlo býti jednáno. Právem se proto ohražoval obhájce proti novému projednávání věci po rozhodnutí nejvyššího soudu. Důvod zmatečnosti, uplatněný stěžovatelem podle § 281 čís. 4 tr. ř. v tomto směru nepřichází však v úvahu, neboť rozsudek, vydaný o obžalobním návrhu státního zastupitelství, jímž byla obžaloba teprve v tomto období rozšířena na čin, který byl předmětem prvního odsuzujícího a nejvyšším soudem zrušeného rozsudku, trpí zmatkem podle § 281 čís. 9 b) tr. ř., jenž je mylně ve zmateční stížnosti pojímán za zmatek podle § 281 čís. 8 tr. ř. Nyní byl tu již sice obžalobní návrh státního zastupitelství, o němž bylo soudem rozhodnuto, jakmile projednávání o něm připustil; odsouditi podle něho bránil však předpis § 263, 2. odst. tr. ř., jímž bylo stíhací právo veřejného obžalobce vyloučeno, an si při prvním projednávání a před prvním rozsudkem podle o tom platných předpisů cit. § nezajistil možnost stíhání obžalovaného pro tuto činnost, od původně zažalovaného činu odchylnou, ač mu byla již tehdy známa. O obžalobním návrhu, který veřejný obžalobce podal nepřipustně teprve v tomto období, měl proto býti vynesena rozsudek osvobozující podle posledního případu § 259, čís. 3 tr. ř., že jest tu důvod, pro který bylo stíhání obžalovaného vyloučeno. Odsuzujícím rozsudkem založil soud první stolice zmatek

shora označený, pro který bylo podle § 288 čís. 3 tr. ř. rozhodnuto ve věci samé, rozsudek zrušiti a obžalovaného od nepřipustně podané obžaloby osvoboditi.

Čís. 4171.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 99 tr. zák. stačí i podmíněná pohrůžka, závisí-li její splnění na vůli hrozícího, nikoliv jen ohroženého, nebo lze-li z jiných důvodů s jistotou očekávati, že podle obyčejného běhu věci bude podmínka splněna.

Způsobilstv zbuditi veřejné pohoršení (§ 516 tr. zák.) není podmíněna veřejností místa činu; jest opodstatněna i, byl-li čin spáchán sice neveřejně, ale za okolností, že si pachatel musel býti vědom možnosti, že se o něm doví větší počet lidí.

(Rozh. ze dne 20. května 1931, Zm I 495/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 3. května 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 99 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopochestnosti podle § 516 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmatečnou stížnost napadá oba odsuzující výroky (pro zločin podle § 99 tr. zák. a pro přestupek § 516 tr. zák.) z důvodů zmatečnosti čís. 9 a) § 281 tr. ř. Proti odsouzení pro zločin podle § 99 tr. zák. namítá, že vyhrůžku obžalovaného nelze pokládati za nebezpečnou ve smyslu § 99 tr. zák.; vyhrůžka nebyla prý způsobila zbuditi důvodné obavy, což prý plyne z toho, že Anna Sch-ová ohrožovala obžalovaného nožem, a že obžalovaný, by odvrátil od sebe hrozící nebezpečství, použil slov: »Bodnete-li mne, střelím!« Tím prý ponechal splnění podmíněné pohrůžky zcela na vůli ohrožené. Z důvodů, jež uvádí rozhodnutí čís. 2119 sb. n. s., nelze prý takovou výhrůžku pokládati za nebezpečnou ve smyslu § 99 tr. zák. Zmatečnou stížnost jest na omylu. I podmíněná výhrůžka stačí k naplnění skutkové podstaty zločinu podle § 99 tr. zák., závisí-li její splnění na vůli hrozícího, nikoliv jen ohroženého, nebo lze-li z jiných důvodů s jistotou očekávati, že podle obyčejného běhu věci bude podmínka splněna. O takový případ jde i tu, vychází-li se ze skutkových zjištění rozsudku, což zmatečnou stížnost nečiní, ač je po formální stránce nenapadá. Nálezací soud zjistil, že obžalovaný chtěl svést Annu Schovou, 18leté bezbranné děvče, když byla sama doma, nemravnými řečmi a ohmatáváním k souložní, a když se mu to nepodařilo, že uvedl děvče v nesmírný strach hrozbou, že je zastřelí, při čemž hrozbu zdůrazňoval tím, že vytáhl z kapsy zbraň, zřejmě jen proto, by se mstil za odmítavé chování děvčete. Soud zjišťuje, že Sch-ová měla ještě od svačiny v ruce